

Κεντροαριστερό δίδυμο λαγών

■ ΤΟΥ Νίκου Ταυρή

Με δύο ομιλίες τους οι δύο πρώην κεντροαριστεροί πρωθυπουργοί, ο Αλ. Τσίπρας και ο Γ. Παπανδρέου έδωσαν το στίγμα των πολιτικών επιλογών αυτού που παρουσιάζεται ως κεντροαριστερή εναλλακτική συμπίεση. Επίκεντρο των πολιτικών τους παρεμβάσεων η συνεννόηση του πολιτικού συστήματος κόντρα στις σειρήνες του λαϊκισμού και η προώθηση της νατοϊκής ατζέντας της ελληνοτουρκικής φιλίας ως στρατηγικής επιλογής. Έχουμε έτσι, όχι μια κεντροαριστερή εναλλακτική στην (κεντρο)δεξιά κυβέρνηση Μητσοτάκη, αλλά ένα συστημικό στήριγμα στις βασικές επιλογές αυτού (με επιμέρους κριτικές κυρίως για την αλαζονεία και την λειτουργία των θεσμών), που προετοιμάζεται να παίξει ρόλο, σε περίπτωση που η τωρινή κυβέρνηση αδυνατεί να σηκώσει το βάρος του πολιτικού κόστους για μεγάλες και κρίσιμες πολιτικές επιλογές. Έχουμε δηλαδή, μια προσπάθεια να απαντηθεί η κρίση του ασταθούς μονοπολισμού που θέλησε να επιβάλει ο κ. Μητσοτάκης, με την ανασύσταση ενός συστημικού κεντροαριστερού πόλου, υπό των φόβο της ογκούμενης κοινωνικής δυσαρέσκειας.

Ελληνοτουρκική προσέγγιση

Ο Αλέξης Τσίπρας ανακηρύχθηκε επίτιμος διδάκτορας πολιτικών επιστημών του ιδιωτικού Πανεπιστημίου Κοκ, στην Κωνσταντινούπολη και απηύθυνε ομιλία κατά την τελετή αποφοίτησης του ιδρύματος. Η ομιλία του που έλαβε αρκετά μεγάλη δημοσιότητα στη γειτονική χώρα, στην χώρα μας παρουσιάστηκε βασικά για την αναφορά του στην απόφαση του να αποσυρθεί από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, δίνοντας το σήμα για τη μεταΣΥΡΙΖΑ εποχή για τον ίδιο και γενικότερα για τα κεντροαριστερά του σχέδια. Παρ' όλα αυτά το σημαντικότερο ίσως σημείο ήταν οι αναφορές του στις ελληνοτουρκικές σχέσεις όπου ανέφερε μεταξύ άλλων πως «χρειάζεται να συνεχίσουμε τις προσπάθειές μας για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού στη βάση των ψηφισμάτων του ΟΗΕ, για την επανένωση του νησιού προς όφελος του συνόλου του κυπριακού λαού, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Και σε αυτή

την περίοδο σχετικής ηρεμίας στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, πρέπει να εργαστούμε σκληρά για να παραπέμψουμε την οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας και της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης μας στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Οι λαοί της Ελλάδας και της Τουρκίας, αξίζουν ένα μέλλον ειρήνης στη βάση του διεθνούς δικαίου. Και με βάση αυτά τα κρίσιμα βήματα στην Ανατολική Μεσόγειο, μπορούμε και πρέπει να ανοίξουμε την προοπτική για την αναβάθμιση των σχέσεων Ε.Ε.-Τουρκίας στο σύνολό τους. Όπως έχει πει ο μεγάλος ποιητής Ναζίμ Χικμέτ, «η πιο όμορφη θάλασσα είναι αυτή που δεν έχουμε ακόμα ταξιδέψει»». Όλα αυτά μπροστά στους αποφοίτους ενός μεγάλου πανεπιστημίου, που εκ των πραγμάτων θα αποτελέσουν μέρος της ελίτ της Τουρκίας τα επόμενα χρόνια.

Ας μείνουμε λίγο παραπάνω στον συμβολισμό να χρησιμοποιεί κανείς μια ομιλία στην Τουρκία, για να στείλει μηνύματα για την εγχώρια πολιτική σκηνή, πόσο μάλιστα για να παρέμβει στα εσωκομματικά ζητήματα και μάλιστα να το κάνει αυτό φιλοξενούμενος ενός ιδρύματος που συνδέεται με έναν από τους ισχυρότερους επιχειρηματικούς ομίλους της γείτονος, όπως της δυναστείας Κοκ, κάτοχο μεταξύ άλλων του πλειοψηφικού πακέτου της κρατικής τουρκικής εταιρείας πετρελαίου (ΤΡΑΟ). Η καλυμμένη ή και όχι τόσο καλυμμένη τάση δορυφοροποίησης, από την Άγκυρα εμπεδώνεται ως μια κανονικότητα και προβάλλεται ως τέτοια όλο και συχνότερα από πολιτικούς εκπροσώπους στην Ελλάδα. Μοιάζει η εκδοχή αυτή της κεντροαριστεράς όπως εκφράζεται από τους Τσίπρα και Παπανδρέου, να γίνεται λαγός αυτής της διαδικασίας, προωθώντας την μάλιστα ως μια επιλογή υπέρ της ειρήνης, της σταθερότητας και της κοινής ευημερίας των λαών της περιοχής, αποκρύβοντας την ωμότητα των συμφερόντων, της ισχύος, της πολεμικής απειλής. Στο ίδιο μήκος κύματος και η παρέμβαση του Γιώργου Παπανδρέου, στην ομιλία του κατά την τελετή έναρξης του διεθνούς Συμποσίου της Σύμης, που διεξήχθη τη βδομάδα που μας πέρασε στη Σάμο. Στο συμπόσιο που έχει ως στόχο

να αναδείξει τις σύγχρονες προκλήσεις στην διακυβέρνηση, ήταν καλεσμένοι μεταξύ άλλων ο πρωθυπουργός του Κοσόβου, Albin Kurti, ο Nicola Dimitron, πρώην αναπληρωτής πρωθυπουργός της Βόρειας Μακεδονίας, πολιτικές προσωπικότητες από τα Βαλκάνια και την Ε.Ε., καθώς και μια σειρά δήμαρχοι από την Τουρκία. Στην ομιλία του ο Γ. Παπανδρέου, θυμήθηκε μια εικόνα από την περίοδο που ο ίδιος ήταν υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας, όταν μαζί με τον ομόλογο του, Ισμαήλ Τζεμ, «επισκεφθήκαμε τη Σάμο και το Κουσάντασι. Η επίσκεψή μας συμβόλιζε την κοινή δέσμευση να ξεπεράσουμε τις ιστορικές διαφορές και να δημιουργήσουμε νέους δρόμους συνεργασίας μεταξύ των χωρών μας. Μαζί φυτέψαμε ελιές σε αμφοτέρους τις τοποθεσίες, μια πράξη ενδεικτική της ελπίδας μας για εμπέδωση ειρήνης και κατανόησης καθημερινά». Από την περίοδο των «ελιών», των «ζείμπέκιων» και της «φιλίας» έχει περάσει πολύς καιρός και όμως η επιτήδεια αφέλεια των πολιτικών ελίτ παραμένει, προβάλλοντας την δορυφοροποίηση στην Τουρκία, τις εξυπηρετήσεις στο ΝΑΤΟ και τις μπίζνες στο Αιγαίο, ως επωφελή εθνική πολιτική.

Επιχείρηση ανασύνθεσης της κεντροαριστεράς

Ο συντονισμός Τσίπρα και Παπανδρέου έχει βαθιές ρίζες και όπως όλα δείχνουν τις ευλογίες κέντρων στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού και την Ευρώπη. Οι δυο τους με πράξεις και αποφάσεις σημάδεψαν την πορεία απομείωσης της κυριαρχίας της χώρας, μετατρέποντας το Καστελόριζο και τις Πρέσπες, σε σύμβολα υποτέλειας (οικονομικής, πολιτικής, εθνικής) της σύγχρονης ιστορίας της χώρας μας. Και οι

δύο αντιμετωπίζονται, και δίκαια, με ιδιαίτερη καχυποψία από τη μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία για τη διάψευση των όποιων προσδοκιών δημιούργησε η εκλογή τους (λεφτά υπάρχουν, με ένα νόμο και ένα άρθρο). Φαίνεται όμως η ιδιαίτερη «ευλυγισία» τους να τους καθιστά ιδιαίτερα συμπαθείς σε διάφορα συστημικά κέντρα, ως επιλογές ειδικού σκοπού, ειδικά για την εξυπηρέτηση γεωπολιτικών σχεδιασμών με επίκεντρο την «ελληνοτουρκική προσέγγιση». Τώρα δηλώνουν παρόντες για να κατευθύνουν, μέσα από δημόσιες παρεμβάσεις (βλ. κοινή εμφάνιση στο συνέδριο του Ινστιτούτου Τσίπρα), αλλά και υπόγειες μηχανορραφίες τις εξελίξεις στα κόμματα της κεντροαριστεράς, σε μια κατεύθυνση ρευστοποίησης και ενοποίησης των χώρων του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ. Εγχώρια και ξένα κέντρα παρεμβαίνουν στις εσωκομματικές διεργασίες στα δύο κόμματα, προωθώντας όπως δείχνουν μέχρι τώρα τα πράγματα, τη λύση του νυν Δημάρχου Αθηναίων, ως μια διάδοχη λύση γέφυρα για τη συνεργασία ή και την υπέρβαση των δύο αυτών χώρων. Προφανώς δεν παίζουν μόνοι τους και η ανθεκτικότητα του κομματικού μηχανισμού του κ. Ανδρουλάκη από την μία πλευρά καθώς και του Στ. Κασσελάκη και των κέντρων που τον στηρίζουν από την άλλη, ίσως να υποχρεώσει σε αναδιαμόρφωση σχεδιασμών, όμως φαίνεται να ποντάρουν όχι τόσο στις εσωκομματικές διαδικασίες αλλά περισσότερο στον ρόλο που θα κληθούν να παίξουν σε περίπτωση διεργασιών ανασύνθεσης συνολικότερα του πολιτικού συστήματος, όπως κάποια κυβέρνηση ευρείας συνεννόησης που πιθανά να κληθεί να αντιμετωπίσει μελλούμενους πολιτικούς κλυδωνισμούς ή σημαντικά εθνικά θέματα.

Ήρθε το αντιδημοκρατικό νομοθέτημα για την Ψυχική Υγεία και Απεξάρτηση

Την Παρασκευή 5 Ιουλίου τέθηκε σε διαβούλευση το σχέδιο νόμου του υπουργείου Υγείας για την «Ολοκλήρωση της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης», στο οποίο εμπεριέχεται και ο περιβόητος ΕΟΠΑΕ, ένας γραφειοκρατικός οργανισμός που θα καταπιεί τους υφιστάμενους φορείς (ΚΕΘΕΑ, ΟΚΑΝΑ κ.λπ.) καταργώντας τους. Το νομοσχέδιο ήταν να «κατέβει» από τον περασμένο Νοέμβριο και εξαγγέλθηκε ουκ ολίγες φορές, αλλά κωλυσιεργούσε διαρκώς λόγω μεγάλων ενδογενών προβλημάτων του αλλά και της αντίθεσης του συνόλου σχεδόν των εμπλεκόμενων (εργαζόμενοι, επιστημονικές επιτροπές, συγγενείς ληπτών υπηρεσιών κ.λπ.). Πρόκειται για επιθετική κίνηση στο πλαίσιο της «ανάγνωσης» που έκανε η κυβέρνηση Μητσοτάκη για τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών. Το τσουνάμι της αποχής και η καταδίκη της κυβέρνησης και εν γένει του πολιτικού συστήματος, διαβάστηκε σαν απαίτηση για περισσότερες μεταρρυθμίσεις! Για μεγαλύτερη επίθεση στην κοινωνία δηλαδή και την εκφρασμένη θέλησή της σε μια σειρά τομείς.

Έτσι, αντί να αντικατασταθεί στον πρόσφατο ανασχηματισμό ο υφυπουργός Υγείας Δ. Βαρτζούπουλος για τις προκλητικές και αντιεπιστημονικές θεωρίες του, ο κος Μητσοτάκης τον επιβραβεύει και υιοθετεί το τερατούργημα, που οι ενδιαφερόμενοι το έχουν απορρίψει ήδη από τον Νοέμβριο...

Το νομοσχέδιο θα μείνει στη «διαβούλευση» μέχρι τις 18 Ιουλίου και στη συνέχεια η κυβέρνηση λογαριάζει να το φέρει «καλοκαιριότητα» για ψήφιση, αφού προβλέπεται διατάξεις του να είναι σε ισχύ από 1 Σεπτεμβρίου. Αναμένονται σημαντικές αντιδράσεις. Σήμερα, Σάββατο 6 Ιουλίου στις 19.00, οι Σύλλογοι Οικογένειας του ΚΕΘΕΑ είχαν προγραμματίσει μεγάλη ενημερωτική δράση κατά των ναρκωτικών στην πλατεία Ασωμάτων στο Θησείο, που αναμένεται να αποτελέσει μια πρώτη απάντηση στα σχέδια διάλυσης του χώρου της Απεξάρτησης.